

Előfizetési árak:
 Egész évre 8 frt.
 Félévre 4 „
 Negyedévre 2 „
Hirdetési árak:
 A négy-hasábos petsitor
 1-szeri felvétele . . 7 kr.
 2-szeri „ 6 „
 3-szeri „ 5 „
 A három-hasábos „Nyilttér”
 petsitor 10 krval számítottatik.
 Hirdetés-bélyegár 30 kr.

PÉCSI LAPOK.

Vegyes tartalmu lap.

Hirdetések felvételnek
 Opellik A., Schalek Henrik,
 Haasenstein és Fogler,
 Mosse Rezső bécsi; — Gold-
 berger A. B. budapesti; —
 G. L. Daube és társa
 M. frankfurti;
 Haasenstein és Fogler
 Steiner A.
 hamburgi irodáiban.

Megjelenik hetenkint háromszor
 és pedig:
vasárnap, szerdán és pénteken

Szerkesztőségi iroda hal-tér 5-ik számú házban. **Hirdetések és előfizetések** felvételi
 irodája Ramazetter Károly kiadóhivatalában boltiv-közben a könyvnyomda mellett.

Egyes szám
Szerda- és pénteki kiadás 5 kr.
vasárnap 10 kr.

Pécs, 1882. jan. 26-án.

(II.) Lapunk előző számában azon kérdést tevők fel magunknak, hogy az ellenök forduló társadalmi áramlattal szemben mily állást foglalnak el ügyvédek. Tévedés volna hinni azt, hogy létérdekei megvédésére ez osztály tehetségeit a támadásnak megfelelőleg, méltón kifejtji; sőt tévedés volna hinni még azt is, hogy a particularis érdekek félretételével az egész java valami védelemben részesül, mert ez osztály — mint ilyen — az ellene folyó társadalmi harcban sem offensiv, sem defensiv irányban nem jelentkezik s elmonhatjuk, hogy ha az ügyvédtartás a törvényülésre a zöldasztalhoz nem hívna: valóban kételkedni lehetne abban, hogy az ügyvédi kar — mint egyetemes egész létezik. Mily fontos okok, vitalis érdekek jelentkeznek a karszellem kifejlődésére, mennyi alkalom a társadalomban az egységes működésre, minő közbajint az együttes védelemre! azonban mindez — úgy látszik — Magyarország ügyvédeit önmaguk iránti közömbösségükből a sorompóba nem hívja. Védje ki-ki magát, a hogy tudja és ez egoisticus elv mellett szenved az egész s az egyén utalva van önmagát óvni az anyagi és erkölcsi megtámadások ellen. Láthatni aztán jelenetet, hol becsületes, intelligens férfiakat görnyeszt meg s vetköztet ki büszkeségükből a kenyér-kérdés s egyes kinos vegetatió van módja mosolyogni a jó izlésű társaságnak, s hogy e mellett még a plebsnek is a panem et circensesből az utóbbi is meg legyen, gondoskodik a társadalom jóakarata, a legesekélyebb alkalom adtán pelengére állítva az ügyvédet, mert mint már fentebb említők, az ügyvéd minden tévedése — ellenkezőleg más társadalmi osztályával — közfoglalom tárgyát képezi, pedig alkalmaztassék az igazság legszigorubb mérték szerint, bűnhődjék a ki vétkezett, azonban házi bajainál az orvoslasi módot más osztályoktól az ügyéd bizvást átvehetné.

Az ügyvédi karnál — mint említők — társadalmi életében a karszellem, a működés egysége hiányzik, pedig annak kül- és belterjes kifejtésére az alap és a tehetség megadva van. A karszellem kifejlődésére az ügyvédi rendtartás az alapot megteremtette, s ha mégis ez alapon az ügyvédi karra a közelmúlt épen semmi örvedetést sem képes felmutatni, sőt társadalmi helyzetét sem képes az méltón megvédeni, nem a törvényhozó hibája, mert az ügyvédtartás által — legyen e törvény hibás vagy jó alkotás, mi annak bírálataba nem bocsátkozunk — életre hívott kamarákat, mint iniciatívát, a karszellem megteremtésére alkalmasnak találjuk. Azonban az ügyvédi kamarákról általában elmondhatjuk, hogy társadalmi súlyokat igen kis mérvben éreztették s azon

erkölcsi és értelmi hatalommal, mely rendelkezésükre áll, eddigelé felette fősvényen bántak.

Meggyőződésünk, hogy az ügyvédi kar, ha karszellemmel párosítja intelligens erejét, az ellene folytatott harcban, mint egység száll védelemre: a győztes ő leszen s a társadalomban méltó helyét, — honnan most balfoglalom s roszakarat leszoritotta, — újból elfoglalandja.

Kiket jócsillagzatuk az élet mindennapi gondjától megmentett, kiket a bizalom és képességük kiváló helyre hívott, az ügyvédi kar e tagjaitól várjuk mi ezen osztálynak jobb jövőt teremtő üdvös mozgalmat.

Ezeket az e hó 29-én tartandó kamarai közgyűlés alkalmából szükségesnek találtuk elmondani s kötelességünknek ismertük felhívni a közérdeklődést, mert megdöbbenő azon közöny, melyet a kamara tagjai a közgyűlések iránt tanusitanak. E közöny pedig sem nem indokolt, sem nem jogos, mert épen ügyvédeknek nem volna szabad elmulasztani az egyetlen alkalmat, mely a karszellem kifejtésére, a társulásra módot nyújt, az egyetlen helyet, hol saját és pályatársaik jobb jövője tekintetében tehetségök és buzgalmuk sugalta nézeteiket előterjeszhetik — kerülni. De elvégre is jog és kötelesség ikertestvérek s a jog embereinek minden időben szemök előtt kellene lebegni annak, hogy a közgyűlésen részvétel, általában az egyleti életben való tevékenység kifejtése nem csak jog, hanem kötelesség is.

A küzdés jutalma: az élet, s ki manap tétlenül magát sorsának megadja és tehetségeivel e jutalmat kierőszakolni meg nem kísérti, legyen az egyes vagy osztály: elhalad az idő felette s a kor elfeledi.

Budapesti levél.

Hajnalkor felébredek, sietek az ablakhoz. A thermometer 5 fok hideget mutat. Gyönyörű téli napra virradunk, ez évben az első ily napra. Minden legkisebb szellő nélküli tiszta levegő. Lelkem a gyönyörtől telik el, midőn a tükörsima jégre, gondolok, mely messziről fényben int felém. O! te a tél költészete, mely a nyilsebességű futárt a szárnyas koresolyákon varázsszal övezed körül, mint vonzol engem büvös körödbe. Ki a szabadba!

A felkelő nap barátságosau köszönt, sugarai hú társaimat, Halifax város nemes érzéparipáit is érinték, — ám ezek sóhajtvá mondják: fogva voltunk. De ma, ma szabadok vagyunk, el a város nyomott köréből, ki a szabadba!

Boldog ifjúság! mily kevéssé érted szabadságod gazdaságait elverni, felhasználni. Fájdalmas lemondással néz az agkor sóvár szemével read és örömeidre, melyek semmiféle kötelességhez fűzve nincsenek, semmi nélkülözéssel meg nem szomorítottatnak és te nem is sejtjed, mily irigylendő a sorsod. —

Azért igyál szaporán a megengedett élvezetek kelyhéből, használd fel az időt minden órában és mindenek felett használd a telet — a jégpályán. Már Göthe megénekelte a koresolyázás örömeit, de mikor azt tevé, bizonyára nem képzelte, mily magas fokra emelkedik a koresolyázás művészete: a Halifax koresolyák feltalálója nem verset, hanem szobrot, s nem is elolvadható jég-szobrot érdemel genialis találmányáért.

Használd a telet! Böles tanács, de csak lehetne, hiába minden Halifax és hollandi erőlködés, a városligeti tó tükör tiszta jégén a hattyúk produkálják magukat, hőembereket pedig csak a czukrárszók gyártanak. Az 5 fok hideg, a gyönyörű téli nap mind olvatag gondolat, mely borusan kél és ködben enyészik el. Már az igaz, vén mester az az idő, annak járásán nem igazodik el ám egyhamar az ember, még ha amolyan csillagvizsgáló lélek lakozzék is benne, mint Montedegoi Albertben, a ki pedig az egri toronyból meg tudja mondani, hogy 99 év mulva minő farka lesz a 10187-ik üstökösnek, (mintha bizony ezzel okosabb lenne világ!) De most veszem észre, hogy az időről irtam, már pedig ez nem salonképes tárgy. Térjünk divatosabb dologra, vagy maradjunk mindjárt a divatnál. Nem tudom, Sarah Bernhardt asszony okozta-e, vagy az arisztokracia jelenléte teszi, vagy a párisi börze-krach következménye, hogy az idei bálókban a toillettek rendkívül fényesek és gazdagok s általában nagyobb fényűzés uralkodik, mint bármikor. Az atlas, a nagy virágos brocat-szövetek, az aranyszélekkel diszitett selymek, a leginkább divatos bordeaux-színű bársonyok épen nem tartoznak a ritkaságok közé, de a többi bálókellékek és ékességek is szerfölött elegansak és drágák. Az egyszerűséget, a keresetlen csint itt nem igen ismerik, minden említésre méltó toilette legalább is Bécsből jó, ha nem Párisból és varrónóink ugyancsak megjárják, ha elárulnák, hogy az imitatio gyakran szebb az eredetinel — a vignette így is természetesen á la genre coulissé, vagy par viel-or Damas, és chemise Sultane, pluie d'or . . sat. Magyarrá tenni nem is lehetne. Párta, pruszlik, viganó — barbárság.

Természetesen, midőn a zajnak, hűhónak vége van, nem hiányzik a szokásos „Katzenjammer“ és lapjaink hasábokat irnak össze moralis szónoklatokkal. Tagadhatlan, hogy ily fényűzés előmozdítja a nyereség- és élvezetvágyat és közvetlen eredményei gyakran igen szomorúak. Különösen utóbbi időben szaporodnak a sikkasztások, váltóhamisítások, megszökések s egyéb ily csalánvirágai a társadalomnak; — mi lesz még a farsang után? De ki gondol most még arra, hogy . . . a főbejártra maholnap rányomják a nagy pecsétet „könnyen észrevehető módon“? A lelkiismeret szavát elnyomja még egy nagyobb zürzavar, — a mozgósítás. Ez ma a legnagyobb mumus, mert igazi lábai vannak, jár, kel, maholnap feje is lesz.

A szeretetre méltó bálanya ijedten siet a belépő miniszter ur elé . . . igaz-e, hogy fiamat mozgósítják? Természetesen. Ah ön kegyetlen, rögtön elájulok. De grófné! hisz Aladár — nem látja — épen felkérte Alexandra bárónőt egy keringőre. Ah ugy! tehát a 30-ik számú ezred még nem megy?

mit annál inkább csodálhatunk, mert könnyen élvezhető dallamos zenéje mellett maga az opera meséje is igen mulattató és vonzó. Az előadásról részletes bírálatot ezuttal nem adunk és csak annak megjegyzésére szorítunk e helyütt, hogy igen jól sikerült. Művésznőink: Balázné és Dalnokyné asszonyok választékos és izlésesen kiállított tolettéjei emelték az előadás külfényét. Különösen Balázné sötétzöld, elegans szabásu, bársony vadászöltönye meglepő szép volt. A zenekar ezuttali működését teljes elismerés illeti meg. Így juthattak teljes érvényre aztán a dalmű gyönyörű részletei közt a 2-ik felvonás szép duettje, úgy az azt követett hatásos quartet stb. Nem hagyhatjuk itt érintetlenül figyelmébe ajánlani a rendezőségnek a színpadon uralkodó légvonatot. A színpad hideg, mi természetesebb tehát, hogy a szereplők a fűtött öltözökből kilépvén, rögtön meghűlésnek, elrekedésnek vannak kitéve, s így a szép hangnak hátrányára, igen könnyen születik meg egy-egy kis gixer, mint ez ma Fekete úrnál megesett.

Apró hírek. A „Pécsi Dalárda” ma választmányi ülést tart, melyen az újabb szervezés tárgyában kiküldött 5 tagu bizottság jelentése fog előterjesztetni. — Bukás. Psík Gyula kaposvári ügyvéd ellen a csőd mondatott ki. Gondnoka Kaposffy Jenő ügyvéd lett. — Garázda lkodás. Gergits volt rendőr, testvér-öccse szigetvárosi lakására erőszakosan behatolt, és ott minden butort összetört és az ablakon kidobott.

A római irodalom és művészet.

(Folytatás és vége.)

Horac ódái kétségkívül utánzásai, sőt fordításai görög előműveknek. Talán Athenből származtak, hol a polgári háboru alkalmával, Brutus ott időzésekort tartózkodott. Már az actiumi esata előtt kész volt a három kötettel. Költeményeinek nyelvezete a görög formákhoz van idomítva, teljes gyöngegség és simasággal; ez nem eléggé méltányolható érdem, de nem az egyedüli, a fő az, hogy a negyedik kötet már egészben és tisztán római. A köztársasági viharok után Augustus által visszaszerzett nyugalom és biztonság békéje és élvezete ömlik át azokon, egyszersmind a rómaiak sajátlagos érényei és nagyságainak átérzése tűnik ki belőlök. Itt már nem lehet utánzásról szó; ilyeneket létesíteni csak valódi római volt képes.

Ovidius távol van az eszme ily magas-

Benvenuto elbeszélte ő szentsége küldönözésének a történeteket; de minthogy az éjjeli párbeszédben barátja, Benvenuto, őt gyávanak nevezte, nem merte bevallani, hogy Benvenutoval vele volt dolga. Az eseményt elbeszélvén, azt kérde Cellini, micsoda jó szélnek köszönheti, hogy már ily kora reggel szerencsétlenni becses látogatásával.

Erre teljesíté Pompeo, de megjegyzendő, más szavak kíséretében ama megbízást, melylyel VII. Kelemen őt ötvöse irányában felruházta.

Mentől tovább beszélt, annál inkább felvidult Benvenuto Cellini arcza. Tehát VII. Kelemen engedett. Az ötvös makaacsabb volt a pápánál; midőn pedig mondókáját elvégezte:

— Mondja meg ő szentségének, felelt Benvenuto, hogy szerencsésnek érzendem magamat, ha neki szolgálhatok s megteszek mindent a világon, hogy kegyét visszanyerjem, melyből nem ugyan az én hibám, hanem irigyeim rosszakarata miatt kiestem. A mi pedig, Pompeo ur őnt illeti, minthogy a pápa nincs szolgálak szükében, felszólítom őnt saját érdekében, legyen gondja arra, hogy a pápa jövőre más szolgálat küldjön őnt helyett; Pompeo ur ne avassa magát többé ügyeimbe; önszeretete érdekében ne álljon többé utamba, s lelkem üdvéért kérje Istenét Pompeo, ne legyenek önnek Caesarja!

ságától; még ha ó-római őshagyományokat is tárgyaz, frivolitásokat használ, de mint Lessing mondja, általa a rómaiak magánéletét ismerjük meg és művei a római népelet tanulmányozásához, mint vallási és politikai adatok, igen szükségesek.

Propertius római Kallimachus akart lenni és az Alexandrinusokhoz csatlakozott, de nála is tisztán rómailag gondolt elegiákat találunk, mint az összeállítást a régi vidéki és a köznépi és az új politikai és világoturaló Róma között. Ezen összefüztést egy résznek az egész általános irodalommal nyereségnek mondhatjuk.

Általánosan tekintve, az irodalom azon gazdasága, mely a római könyvtárakban s ezek között magában Augustuséban őriztetik, imponál. Az egész ős idők termékei ezek, objective: összege mind annak, mit az előbbi korszakok, főleg a görög szellem létesítettettek; de nem pusztá kincsnek tekinthetjük, hanem egy szintén törekvő, szintén eredeti szellemi értelmezésnek.

Igy van ez a művészet termékeivel is. A szobrászat hány darabja hozatott Rómába Korinth elfoglalása után! És ezekkel természetszerűen azok technikája is bevándorolt. Az architektura a romboló háboruk után hatalmas szintért nyert. Ha Augustus Rómája márványban gazdaggá lett, ez csak a görögök segélyével sikerült; az építkezések nagyszerűsége csodálatra ragadja nemcsak a tudósokat és művészeket, hanem még az államférfiakat is, mint ezt Metternich hercege levelei igazolják. A monumentalis építészeti művészet oly alapot és tért nyert, minőt addig soha; minden város vetélkedett Rómával. A Cäsaruralom minden vidéket, melyet meghódított, az építészet remekeivel örökített meg és ezen emlékek már terjedelmüknel fogva is bámulatot keltenek. Az antik képfaragó művészet csodálatánál még egy megjegyzést kell tennünk. A görögöknel e művészetnek is alapját képezték az istenek ideáljai, ebből fejlődött — a magoságból — a szép és magasztos. De Róma ép oly kevéssé volt képes egy Phidiast létrehozni, mint egy Platót. Elég volt, ha a harcokhoz szokott világhódítóknak tehetségük és érzékük volt előbbi korszakok munkái és műveihez. Abban áll a valódi cultura sajátsága, hogy a mult alkotásait, a jelenkort betöltő tulajdonnak tekinti. De a mit megörizünk, annak meg kell felelni az őrző izlése és felfogásának. Egy kincset, melyet nem méltatunk, közömbösen tönkre hagyunk juttatni. Voltak ugyan ilyféle idők is; azonban akkor még messze távolban voltak:

Nem kérdezte Pompeo, van-e még hátra valami, hanem sietett VII. Kelemennek tudtul adni Benvenuto válaszát, bölcsen elhallgatván azonban a válasz végét.

Nem sokkal erre, hogy végleg kibéküljön Benvenutoval, mellérmet rendelt meg nála VII. Kelemen. Benvenuto vert egyet bronzból, ezüstből és aranyból, azután elvitte azt neki. A pápa annyira el volt ragadtatva, hogy bámulatában felkiáltott, mikép soha a régiék ily szép mellérmet nem készítettek.

— No lám, szent atyám, szólott Benvenuto, ha nem tanusítok némi szilárdságot, most mindkettő haragban vagyunk: én soha sem bocsátottam volna meg szentségednek, s ennek folytán egy hü szolgálját vesztette volna el. Lássa, legszentebb atya, folytatá jóakaró hangon, nem banná meg szentséged, ha olykor-olykor egyenesielkü emberek véleményére is hallgatna, kik megmondják, hogy hogy hatszor kell megfontolni s azután cselekedni; bölcsen tenne akkor is, ha nem engedné magát annyira elvakítani a gonosz nyelvek, irigyek, rágalmazók által; ezt tájékoztatóul mondom, s legszentebb atya, ne holygassuk többet a dolgot.

(Folytatás következik.)

sőt a régi és új összesítése volt a főtörekvés. A görög véső a római élet és köztársaság értelmében működött. Nevezetes, hogy azon műalkotások, melyek általában a szakértőt úgy, mint a műbarátot elragadtatásra készítetik, a római időköl származnak; kétségkívül bizonyos az, hogy a Laokon, az első század egyik császárja alatt jött létre. A belvederi Apolló római és nem görög márványból vésetett, a cäsari nemzedékek istene ez, a mint ellenségeit legyőzi. A haldokló gladiator öltözéke és tárgya mutatják, hogy római kezeknek köszönhetjük. A Pantheon lenyomatásnak a vatikáni Torsovali összehasonlítása igazolja a husnak máskénti véső általi visszaadását, mint az a görögöknel sajátos volt s ez által igazolja, hogy római időköl származott és egészen eredeti.

Hatalmas mozzanat volt, midőn a római világalalom létrejött és a görög szellem a rómaival szorosban egyesült.

Ezen korszak legkitünőbb terméke a latin cultura görög alapokon és a görög művészet Rómában újból elfogadva, új életre ébredve.

Mindkettő örök emlékei azon időknek, melyhez tartoznak. B.

Közgazdaság.

A pécsi kereskedelmi és iparkamara közleménye.

105/882. sz. A f. évi augusztus 1-től november 15-ig Triesztben rendezendő ipari és mezőgazdasági kiállítás szabályzata és programja e kamarának megküldetvén, értesítettnek a netán kiállítani szándékozók, hogy e kiállításra vonatkozó bővebb felvilágosítást a kamaránál megkaphatják.

84/882. sz. Az országos ipartanodában (Budapestben), a mezőgazdasági gépeknél és állandó gőzkazánoknál alkalmazandó gépkezelők és fűtők kellő kiképzése czéljából f. évi február 6-tól tanfolyam nyitattik meg, mely naponként az esti órákban 2 órán át és minden vasárnap d. e. 3 órán át tart, f. é. május hó 15-ig. E tanfolyamban dijmentesen felvétetnek: önálló lakatosok, ezek segédei s a gépgyárak segéd-személyzete, kovácsok, valamint oly gazdák is, kik a természettani tudományból annyi ismerettel bírnak, hogy a tanfolyamot kellő sikerrel hallgathatják és végre géptulajdonosok.

E tanfolyam részletes programja a pécsi kereskedelmi és iparkamaránál dijmentesen kapható.

43/881. sz. A bordeauxi „Société Philomathique” 1882. évi június hó 1-től november hó 1-ig tartandó kiállítást rendez, melynek a borra és szesz italokra vonatkozó osztályában külföldi termékek is versenyezhetnek. A kiállítani szándékozók a kiállítás részletes programját e kamaránál a hivatalos órák alatt betekinthezik,

Pécsett, 1882. évi január 25-én.

A pécsi keresk. és iparkamara elnöksége.

Pécsi színház.

Szombaton, 1882. január 28-án adatik:

Lammermoori Lucia.

Opera 3 felvonásban. Irta: Salvator. Zenéjét szerző: Donizetti Kajetán. Fordította: Egresy Béni.

Kezdeté 7 órakor.

Laptulajdonos Ramazetter Károly.
Felelős szerkesztő Bolgár Kálmán.

Hirdetés.

Tisztelettel alulírott a n. é. közönségnek szives tudomására hozom, miszerint boldogult férjem

Wurster Ede cukrász-üzletét

az eddigi helyiségben: **Kistér-utca 3. sz. a.** saját felügyeletem alatt tovább folytatni szándékozom.

Midőn ezen alkalommal korán elhunyt férjem iránt 15 év alatt tanusított jóakaró pártfogásáért a n. é. közönségnek hálás köszönetemet kijelentem, legyen szabad reménylenem, hogy jutányos áruim, valamint gyors és pontos szolgálatom által a jövőben is a n. é. közönség pártolását és bizalmát kiérdemelni szerenczés leendek.

Özv. Wurster Edéné,
született Kaltwasser Mari.

SCHAUREK JÓZSEF

Pécsett, Ó-pósta-utca 16. sz.

Mindennemü
zongorák
és
harmoniumok
tára.

Ugyanitt kaphatók zenélő szelenczék Heller H. Bern híres gyárából, gyári áron.

Régi zongorák
becseréltetnek
ujakkal.
Zongora
kölcsönintézet.

Pécsi vizgyógyintézet

az Engel-(Cindery)féle kertben

télen és nyáron nyitva, urak és nők
számára.

A vizkúra tudvalevőleg legjobb sikert eredményez a legkülönfélébb **ideg-bántalmaknál**, az emésztő szervek **pangásánál**, **férfi- és női bajok** ellen, s mindennemü **gyengeség, vérszegénység, köszvény- és csúzbántalmak** ellen stb. — de különösen oly egyéneknek javasolható, kik hivatásuk folytán csak keveset mozoghatnak, s mindenféle vértörődési bántalmakban a fej és mell felé, gyakori fejfájásban, **idegizgatottságban, álmatlanság, szédülés, szivdobogás, gyomorhurut, székszorulásban** stb. szenvednek.

Értekezés és felvétel a vezető orvostudor

Dr. Loewy Lipót

urnál

(országut 15. sz. a fürdőintézet melletti új épületben, I. emelet)
naponta 11—12-ig d. e. és 1/2—3 óráig d. u.

Villamozás, massage és diaetetikai kúrák, ott hol szükségeltetik,
alkalmaztatnak.

Levelekre szivesen válaszoltatik.

Schwarz Vilmos erdő-üzlete Pécsett.

Olcsó tüzelőfa.

4 méter gyertyán hasábfa 12 frt, régi öl 10 frt 20 kr.

4 „ bükk „ 12 „ „ „ 10 „ 20 „
4 „ kőris szil „ 10 „ „ „ 8 „ 50 „

Schwarz Vilmos
váltóüzletében.

Kész báli ruhák,

ugy szintén a legdivatosabb

báli ruha kelmeék

nagy választékban a legjutányosabb árak mellett kaphatók

Tauszig Armin

divat- és fehérnemü áru kereskedésében

Pécsett, Széchenyi-tér Piacsek-féle ház.

EISER JÁNOS

Széchenyi-tér (Örtzen-féle házban)

ajánlja valódi francia és magyar pezsgő-borait, u. m.:

Francia:

Aubertein Selier	3.80
Delbek	3.50
Reöderer Chartbl.	3.60
Cliquo International	3.50
Gibert Imperial	4.—

Magyar:

Kinesem	2.—
Imital Siller	2.—
Magyar-francz. felir	1.50
„ „ „	1.20

A farsang alkalmával.

Van szerencsém ajánlani mindennemü legújabb divatu

Báli szöveteket,

u. m. különféle legújabb mintájú szatiliszt, szatin, cachmir és tarlatánszövetek; — továbbá mindennemü

Selyem-szöveteket,

u. m.: Fait, nobleszt és atlaszt tetszés szerinti színben — meglepőleg olcsó áron. — Végre nagy választék sima és himzett férfi-ingekből és elegáns báli nyakkendőkből.

Mély tisztelettel

Strausz Zsigmond,

divatkereskedő

Pécsett, Szécsenyi-tér 3. a városház mellett.